

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Gonja proti grofu Thunu.

Proti grofu Thunu se je začela velika, daleč in visoko sezajoča gonja, pri kateri imajo gonjači iz Avstrije, iz Ogerske in iz Nemčije očiten namen, strmoglavit s sedanjim ministerstvom vred tudi parlamentarno večino in potisniti Čeha in Slovence pod nemški nož.

Povod tej gonji je dal energični odgovor ministerskega predsednika na interpelacijo radi iztiranja Čehov in Poljakov iz Nemčije. Ministerski predsednik je v tem odgovoru konstatiral, da je pruska vlada istirala mnogo Čehov in Poljakov s svojega teritorija, da pa se iztiravanje še ne godi sistematično, ter je dostavil za slučaj, ko bi Nemčija začela sistematično iztiravanje avstrijskih državljanz, da se bode Avstrija držala načela reciprocitete, da bo v tem slučaju iztirala v Avstriji naseljene Pruse.

Izjava ministerskega predsednika je bila v vsakem oziru korektna, saj je vendar dolžnost vsakega avstrijskega ministerskega predsednika, da varuje mejnarodne pravice naše države in tudi iz teh izviraajoče pravice naših državljanz, naj si tudi imajo na sebi „madež“ slovanskega rodu.

To izjavo so porabili nasprotniki ministerstva in desnice za uprizoritev rečene gonje ter tolmačijo izjavo tako, da je grof Thun se ž njo zaletel v zvezo z Nemčijo.

Naši Nemci očitajo grofu Thunu, da je to zvezo s svojo grožnjo spravil v nevarnost, Wolf in Schönerer pišeta dolge lekcije, v katerih poučujeta grofa Thuna o pravem avstrijskem mišljenju in na pomoč jima je pribitel še Košut z interpelacijo, v kateri izraža svoj strah, da se razbije alijanca mej našo monarhijo in Nemčijo.

Thunova izjava je našla odmeva tudi v Nemčiji. Nemško časopisje kar besni, češ, da je grof Thun grešil proti alijanci, in oficijozni nemški listi se delajo silno razžaljene, dasi priznavajo v isti sapi, da pruska vlada Poljake in Čeha načeloma in sistematično iztirava iz Nemčije, da torej tepta mej-

narodne pravice nalašč in namenoma, ker se boji, da bi se z naseljevanjem Čehov in Poljakov v Nemčiji okrepili ondotoi slovanski življi, na katerih popolno in čim hitrejšo germanizacijo deluje Nemčija z velikanskimi žrtvami.

Vsi gonjači so jedini, da bi grof Thun ne bil smel izreči grožnje, da bo odbijal klin s klinom, ampak da bi bil moral slovanskim naseljencem odreči svojo podporo v obrambo njihovih pravic.

Dasi je grof Thun storil samo svojo dolžnost, utegne ta gonja proti njemu postati vendar nevarna, ker se kaže, da se je njegovim nasprotnikom pridružil tudi grof Goluchowski, čigar nesrečnim rokam je poverjena naša zunanja politika in ki je še pri vsaki priliki porabil svoj upliv proti slovanskim narodom. Avstrijski poslanik v Berlinu, Szögyenyi, se je že oglasil proti Thunovi izjavi, berlinska „Post“ naznanja, da je nemška vlada že dobila obvestilo, da se grof Goluchowski ne strinja s Thunovo izjavo, sploh pa meri vse na to, da bi grof Goluchowski naravnost desavoniral grofa Thuna in sicer potom odgovora na Košutovo interpelacijo.

Nehoté se opazovalcu te gonje usiljuje vprašanje: Kaj Avstrija ni več samostalna velesila? Ali je Avstrija vled alijance z Nemčijo prišla pod prusko jerobstvo, da svojih državljanz niti proti sistematičnemu kršenju njihovih pravic ne sme braniti, in da mora mirno gledati, kako njen zaveznik krši mejnarodne pravice slovanskih naseljencev. Po pisavi nemških listov bi rekli, da Avstrija že ni več sama svoja, da je razmerje mej njo nekako tako, kakor mej Avstrijo in Srbijo, vsaj arogantni, skrajno izživajoči ton pruskih listov kaže na to, kakor tudi prepotentno vtikavanje nemškega časopisja v naše notranjepolitične zadeve, proti kateremu vtikavanju časopisje grofa Goluchowskega še ni izreklo niti najponižnejšega protesta.

Sodimo, da prizadevanja združenih sovražnikov grofa Thuna ne bo imelo pričakovanega uspeha, to pa zatagadelj, ker bi bilo naravnost sramotno za celo državo, ako bi bil ministerski predsenik pora-

žen, ker je obljubil braniti pravice avstrijskih državljanz. Ako bi grof Thun radi tega moral odstopiti, bi bilo to priznanje, da je Avstrija prenehala biti ravnopraven člen trozveze, in da je prišla pod suvereniteto nemškega cesarja.

V Ljubljani, 5. decembra.

Slavlje cesarjevega jubileja in desnica. Dodatno k našemu brzojavnemu poročilu o skupnem banketu, kateri so imeli na Dunaju klubi desnice in na katerem so govorili vsi načelniki strank ter predsedniki zbornice, se javlja: Iz vseh govorov je zvenel složni in kreпки sklep vseh desničarskih strank, da se proglasi in zatrdi vnovič popolna solidarnost v povdarjanju skupnih principov tudi za bodočnost. Načelnik izvrševalnega odseka, vitez Jaworski je to izrekel v svojem zaključnem govoru tako-le: Po poljski navadi se slovesnosti v prijateljskem krogu zaključujejo s starim, častitljivim izrekom: „Ljubimo se!“ Ta izrek ne sme ostati prazna fraza. Vse resnično avstrijske narodnosti so tu zjedinjene v stremljenju, delati složno za procvit in rast celokupne države. To delo bo imelo vseh le v mejsebojni ljubezni. Složni moramo biti danes in v bodočnosti, kajti v tej slogi je tudi bodočnost Avstrije. Ljubimo se!

Izgon Avstrijcev iz Prusije. Radi Thunovega odgovora na znano interpelacijo posl. Jaworskega in Engela si je privoščil madjarski kričač Fran Košut v ogerskem parlamentu ostro interpelacijo, s katero je vprašal: Ali je odgovoril grof Thun v dogovoru z grofom Goluchowskim, — in ali se ne zdi ogerski vladj, da je grožnja Thunova nevarna zvezi Avstro-Ogerske z Nemčijo? Košut je trdil, da se je hotel Thun s svojim odgovorom le prikupiti Čehom in Poljakom, da v diplomatskih razmerah ni običajno operirati s takimi grožnjami, ki utegnejo postati prav tako usodne, kakor so bile l. 1859 besede Napoleona III. baronu Hübnerrju, ki so izzvale vojno. Ogri želé, da se zveza z Nemčijo obrani, zato ne smejo trpeti, da bi jo

LISTEK.

Miroslav Tyrš.

(Na „Tyršovem večeru“ ljubljanskega „Sokola“ predaval Viktor Murnik.)

(Konec.)

Nov obrat v zgodovini češkega Sokolstva pomenja občni zbor češke sokolske zveze l. 1895. Po sijajnem uspehu III. vsesokolskega izleta smatra Sokolstvo daljnji razvoj in napredek sokolske telovadbe za zagotovljen. Resolucija, sklenjena na tem občnem zboru, zahteva zatagadelj, naj se razven telovadbi, ki naj se skuša razširiti v najširše kroge, posveti primerna skrb tudi ostalim smerem sokolskega poslanstva, pred vsem duševni izobrazbi, v kateri namen naj se ustanove sokolske knjižnice in čitalnice in pa prirejajo predavanja.

Svetovavclavska resolucija, kakor jo imenujejo, je povzročila takozvano „izobraževalno gibanje“ v češkem Sokolstvu. Samo v društvih v češkem kraljestvu je bilo lani 961 predavanj (proti 567 leta 1895.). Mnogo društev prireja cele cikle sistematično razrejenih predavanj. Predava se razven o Sokolstvu osobito o socijalnih, gospodarskih, znanstvenih in umetniških vprašanjih. Podkrkonoška sokolska župa ima za telovadce in naraščaj šolo, v kateri se bo še posebno oziralo na vzgojo govornikov. V Veliki Brtnici v „Sokolu“ podučujejo te-

lovadski naraščaj v vodstvu računov in knjig, vzornem dopisju, v spodobnem vedenju v družbi, o zgodovini in najpotrebnejših pravnih stvareh. Jednako skušajo vse sokolske župe in skoro vsa društva po svojih razmerah vresničiti svetovavclavsko resolucijo. Sokolstvo je ustanovilo tudi že precejšno število javnih ljudskih knjižnic in čitalnic. Nekatere imajo po 100 do 170 časopisov. Obiskujejo jih zlasti delavci. Na čelu vsemu „gibanju“ stoji zvezni „izobraževalni odsek“, ki je organizacijo v tem oziru s pomočjo župnih „izobraževalnih odsekov“ izdelal v vseh podrobnostih in jo vedno izpolnjuje. Sokolstvo je Čehom prava narodna šola.

Posebno skrb obrača Sokolstvo sokolskim društvom v ponemčenih krajih, v takimenovanem „území ohrozeném“. V teku jednega leta so premožnejša sokolska društva v oskrbo jim danim društvom ustanovila 40 knjižnic; podpirajo jih razven tega denarno — zveza je osnovala poseben zaklad za ta društva — in moralno z obiski.

Pri tem pa češko Sokolstvo ne zanemarija telovadbe, ki mu je podlaga pri „vzganjanju dovršenega človeka“. Da bi se telovadba udeleževali najširši krogi, in se telesne vaje omogočile tudi onim, katerim je telovadba na orodju nedostopna, se osnavlja v zadnjem času telovadišča na planem — „letna telovadišča“, ker je v telovadnicah moči telovaditi le jako omejenemu številu telovadcev.

Že danes uvaja češko sokolstvo na jako pra-

ktičen način del tistih reform, ki so — v velikem zlogu — prihranjene bodočim stoletjem; naj se tudi jaz postavim v vrsto tistih, ki otroku, kateri se še ni rodil, že dajejo imena, in imenujem XX. stoletje vek telovadbe, jedinega leka zoper degeneracijo evropskih narodov in zoper le-te posledico: nore izrodke prenapetih modernih možganov.

Češko Sokolstvo pazno zasleduje pri drugih narodih vse pojave na telovadskem polju. Zvezo vzdržuje osobito s francoskimi in belgijskimi gimnasti. Pri Francozih uživa velik ugled in jim je v marsikaterem oziru vzor. Pa tudi pozornost drugih narodov, celo Amerikancev in Angležev, je obrnilo nase. Meseca marca t. l. je prijavil angleški časopis „The Gymnasium“ slike prostih vaj s III. vsesokolskega izleta, julija statistiko češkega sokolstva, v avgustu zopet poročilo o njem in njegovih zastopnikih na mejnarodnem telovadskem shodu v Bruslju in pa dolg članek o potovanju že omenjenega J. Klenke in Skotaka po Angležkem in kratke živopise obeh Sokolov. Lani pa je ameriški tednik „Mind and Body“ priobčil članek o Sokolstvu, njegovi organizaciji in razvoju, Tyrševo podobo in kratko razpravo o njegovem vadbenem sestavu!

Danes slavé po vsem Češkem spomin genijalnega ustanovitelja Sokolstva. Odboru „ljubljanskega Sokola“ se je zdelo prav, da se ga tudi ljubljanski „Sokol“ spomni; ustanovil je Sokolstvo vsem Slovanom.

avstrijski minister kvaril. — Baron Banffy bode na Košutovo interpelacijo kmalu odgovoril. — Velikonemški časopisi se še vedno bavijo s Thunovim odgovorom. Berolinska „Post“ je prinesla naravnost nesramen in skrajno razžaljiv članek, v katerem trdi, da sovražijo Čehi vse, kar je nemško; da se oklepajo Čehov tudi „gotovi bojevitiki klerikalni elementi“, kateri „izrabljajo Čeha za orožje proti severnim krivovercem, ter da vodi vse te protežirane kroge“, katerim se pridružuje tudi nekaj „brez kulturnih slovanskih ničevnih narodičev“, del visoke aristokracije.

Izjava bivšega ministra Italije. Bivši minister financ Branca izjavlja se v „Nuova avtologia“ o razmerju Italije napram ostali Evropi: Vodstvo evropske politike leži v rokah Anglije, Nemčije, Rusije in Severne Amerike. Francoska se navzlic svojemu bogastvu in svoji kulturi ne more meriti z nobeno teh 4 vlastij, Italija se mora omejiti na to, da stopi v čim tesnejšo zvezo z naselbinami. Samo tedaj, ako bi proces razpada Avstro-Ogerske, katero je zapravljal doslej samo modri Franc Jožef I., povzročil požar v Evropi, bi bila Italija primorana prijeti za orožje. Prav radi te možnosti se mora odreči Italija vseh osnov, ki bi mogle slabiti njene sile.

Španski Karlisti delajo za svojega kandidata don Carlosa že s prav obupnimi, umazanimi sredstvi. V severnih pokrajinah je razširjenih mnogo listov, ki objublajo, da don Carlos, ako postane kralj, ne bo jemal nikake plače za se in za svoj dvor, ter naštevajo stroške, katere nalagata sedanja vladarica in njen dvor državi. „Kölnische Ztg.“ javlja, da se mej karlističnimi agitatorji tudi menihi in drugi redovniki, ki imajo v Madridu sumljive sestanke.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5 decembra.

— (**Osebnost.**) Gosp. Alojzij Gangl, odlični slovenski umetnik, je imenovan profesorjem na obrtni strokovni šoli v Ljubljani.

— (**„Laibacher Zeitung“**) je jako nejevoljna, da smo njeno cenzuriranje županovega slavnostnega govora nekoliko nižje obesili. Danes opravičuje svoje postopanje s tem, da zvrča krivdo na svojega poročevalca, v isti sapi pa poročevalčev postopanje izrečno odobrava, vsl. d. česar nam je popolnoma nerazumljivo, čemu se sploh opravičuje. Ali morda zato, da je dobila priliko razodeti, kako so dotične županove besede gotove kroge spikle? „Laibacher Zeitung“ je mnenja, da je županova, pri najslavnejši priliki izrečena obdolžitev birokracije „durch nichts begründet“ in „wenig geschmackvoll“. Po okusu gotovih gospodov seveda ni bila, to prav radi verjamemo, utemeljena pa žalibože le preveč, tako da smo županu prav hvaležni, da jo je izrekel.

— (**Slovensko gledališče**) II. jubilejna predstava je uspela mnogo bolje kakor prva bodisi po svojem vzporedju, bodisi po njega izvajanju. Nemška, za Slovence prirejena jubilejna jednotejanjka „Naš cesar“ je sicer puhlo in ničevno literarno zmašilo, katerega ne more rešiti niti najboljša igra. Vendar pa dosega svoj patrijotični namen in samo zategadelj se je delce uprizorilo. Intendanca ni dobila vzlic svojemu, po vseh slovenskih časopisih objavljenemu pozivu prav nobenega jubilejnega dram. izvir dela, ki bi se moglo dostojno uprizoriti. Vgrizniti je morala torej v kisllo jabolko ter prirediti nemško delo, ki se igra tudi drugod, za naše razmere. V igri se je tudi to pot — kakor prvič — posebno odlikovala gospa Polakova, ki je bila lepa kranjska gostilničarka ter je igrala z razumom in s čutom. Poleg nje je bil prav dober g. Verovšek; ugajala sta tudi g. Deyl in g. Housa. Živa slka koncem igre, katero je jako okusno aranžiral gosp. režiser Inemann, je vzbudila tudi včeraj občno zadovoljstvo. Cesarjev kip je iz delavnice domačega kiparja Rovška ter je prav lep. O včerajšnji premijeri A. Medvedove jednotejanske igre „Friderik III. na Malem gradu v Kamniku“, ki je izborna uspela, prijavimo jutri daljšo oceno. Omenjamo pa še III. dejanje „Ernanijs“, ki se je tudi včeraj prav dobro pel. G. Noll, gđ. Stropnická, g. Rašković in g. Fedyczkowski so bili vsi izvrstno pri glasu ter so želi najiskrenejše priznanje. Kakor že večkrat letos, pa tudi včeraj moški zbor nikakor ni zadoščal. Zeleti je mej igranjem ali petjem za odrom večjega miru.

— (**Miklavžev večer „Sokola“**) ki bode v telovadni dvorani „Narodnega doma“ danes zvečer ob 1/2 8. uri, ima nastopni vzpored: 1. Smetana-Bartl: Koračnica iz opere „Prodana nevesta“. 2. Parma Bartl: Pozdrav Gorenjski, valček. 3. Nastop Miklavžev s sijajnim spremljivom. 4. Adamič: Venček slovenskih pesem. 5. Volarč: „Novinci“, moški zbor, poje „Slavec“. 6. Cizibulka-Bartl: Šte-

fanijsna gavota. 7. M. Mayr: Kolo. 8. Kocijančič: „Oblačku“, moški zbor s tenor in bariton-samo-spevom, poje „Slavec“. 11. 9. Adamič: Zvezdi, koračnica. 10. I. pl. Zajc: „Večer na Savi“, moški zbor, poje „Slavec“. 11. Farkaš: Sreten imendan. 12. Barborič: Koračnica slovenskih narodnih pesem. 13. I. pl. Zajc: Jurešičeva putnica. 14. Brož: Slovanski krov. 15. Čebelojak: Koračnica. — Vstopnina: Členi so prosti vstopnine, rodbine členov plačajo po 20 kr., nečleni 40 kr. od osebe; otroci prosti.

— (**Na deželni bolnici**) vibrali sta v petek dve zastavi, carska in habsburška, zaman pa so se ljudje ozirali po deželni. Čuje se, da je nekdo, ki ima v bolnici tehtno besedo, osebo naročil, da se deželna zastava ne sme razobesiti. Res, prav lepo!

— (**Sentpeterški moški podružnični družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani**) pristopil je povodom cesarske jubilejske slavnosti gospod Julij Klemens kot ustasovnik s svoto 10 gld. Naj bi ta lepi čin našel mnogo posnemovalcev!

— (**Stavbena kronika**) Letošnja — po tretsu tretja — stavbena doba je končana in Ljubljana šteje zopet nad 30 novih poslopij več od mladij sem. V zadnjih štirih tednih dovršilo se je sledeče: Dvonedstropna hiša gospe Thomanove na Rešjevi cesti; glavno zidovje pri M. Zetnovehove hiši v Wolfovih ulicah se je prenovilo, na Starem trgu je Pokova hiša v surovem zidovju dovršena in pokrita, istotako fasada pri O. Dolencevi hiši v Wolfovih ulicah in M. Potočnikove hiši na Sv. Petra cesti. Na Valvazorjevem trgu je Maurerjeva hiša prenovljena in ji manjka še tlak v Gospodski ulici. Bahovčeva hiša v Trubarjevih ulicah je do tal podrt, Vilbarjeva na Sv. Petra cesti do prvega nadstropja. Pri poslopji deželne vlade in pri Benediktovi vili ob Bleiweisovi cesti polaga se asfaltni tlak. Na Poljanski cesti je kameniti tlak položen od Jožefišča do poslopja finančnega ravnateljstva. „Mestni dom“ na cesarja Jožefa trgu je pokrit in škarpa dodelana. Na Rimski cesti je glavni kanal dovršen do Pred igrišča. Na Sv. Jakoba trgu je asfaltni tlak pred Bahovčovo hišo dodelan. Barake so se odstranile s Pogačarjevega in Šentjakobskega trga. Nabrežno zidovje pri prvoimenovanem trgu se je izvišalo. Vodovodne cevi so napeljane že do dolenskega kolodvora. Stavbni material se na Trnovskem pristanu le v mali množini še dovažja. Delavci laški zapustili so z malo izjemo že vsi Ljubljano. Za prihodnje leto projektovane so zgradbe več novih poslopij. Olepšava mesta je tudi letos znatno napredovala.

— (**„Glasbena Matica“**) Ustreza z mnogih strani izraženi želji, dajala bo „Glasbena Matica“ ukovino začetkom vsacega meseca po postrežku pobirati, kakor je to pri drugih društvi običajno.

— (**Nezgoda**) Včeraj zjutraj je na Tržaški cesti pri podmaršalu Höchsmannu na straži stoječemu vojaku padla s strehe opeka na glavo in ga nevarno ranila.

— (**Mesečni pregled**) Minoli mesec listopad bil je nekoliko moker, ali izvanredno tople. Opazovanja na toplomeru dadó povprek v Calsijevih stopinjah: Ob sedmih zjutraj 79°, ob dveh popoldne 107°, ob devetih zvečer 82°, tako da znaša srednja zračna temperatura tega meseca 89°, za 53° nad normalom. — Opazovanja na tlakomeru dadó 736.7 mm kot srednji zračni tlak tega meseca, za 0.7 mm nad normalom. — Mokrih dni bilo je 16, padlo je pa vsega skupaj 128.9 mm dežja.

— (**Promet na dolenskih železnicah**) V pretečenem mesecu je bil tovarni promet precej jednak onemu meseca novembra 1897, osebni promet je lanskega prekosl. Povprečno pa letos oba nekoliko napredujeta, zlasti glede izvoza lesa, premoga in živine.

— (**Gosp. dopisniki**) kateri so nam poslali popise jubilejske slavnosti, naj blagohotno oprosté, da smo dopise znatno skrajšali. Ko bi hoteli dopise doslovno priobčiti, bi 14 dni morali priobčevati same popise cesarske slavnosti. Torej brez zamere!

— (**Jubilejno slavlje v Jaršah**) Tudi v Jaršah so praznovali cesarjev jubilej prav slovesno. Vsa vas je bila lepo razsvetljena in streljanju ni bilo vso noč konec. Narod se je vzdrušno veselil veselega večera in vse ulice so bile polne radostnih ljudi. Zlasti krasno je bilo razsvetljeno poslopje g. Majdiča, ki je sam žrtvoval za okrašenje poslopja in za streljanje, gospa Marija Majdičeva pa je dala ob tej priliki zopet 50 gld. mestnim ljubljanskim ubogim.

— (**Iz Št. Vida pri Ljubljani**) se nam piše: 1. decembra popoldne je lepo ubrano zvonjenje naznanjalo početek cesarske slavnosti. O mraku se je pričela razsvetljava, ki je bila za naše razmere res krasna. 2. decembra že pred mašo je imel občinski odbor sejo, v kateri je sklenil udanostno izjavo in podpisal peticijo za univerzo in nadsodišče v Ljubljani. Za cesarjev spomenik je volil 80 gold. Ob 9. uri je bila maša. Po maši se je vršila šolska slavnost. Kdor je imel ta dan kaj zastav, ta jih je vse izobesil tako, da je vsa vas imela prav praznično lice. Pa tudi druge vasi naše fare so bile v zastavah in so razsvetlile na predvečer. Zvečer ob 6. uri pa so imeli krajni šolski svet, šolski odbor obrtno-nadaljevalne šole in čast. učitelstvo skupno večerjo

v gostilni pri „Jožefu“, kjer se je izrekla nekatera pomenljiva napitnica na presvetlega cesarja.

— (**S Trate**) se nam poroča: Posojilnica in hranilnica v Poljanah je povodom cesarjevega jubileja darovala 15 gld. v svrhu, da se svojim otrokom napravi obleka. Slavnostni dan je krajni šolski svet nakupil osem deklicam celo obleko, 23 deklicam lepe rube, 17 dekcom pa šepice, v kar so s primernimi prispevki pripomogli razni šolski prijatelji. V predvečer slavnosti je bila razsvetljava.

— (**Iz Dol. Logatec**) se nam poroča, da je bila tam predvečer jubileja občna razsvetljava, na hribu pa velikanski kres. Mej razsvetljavo priredili so gasilci bahljajo. Občinski odbor je imel slavnostno sejo, v kateri je sklenil potom deželne vlade sporočiti zvestobo in udanost hvaležnih Dolenje-Logatčanov ter darovati za napravo cesarjevega spomenika v Ljubljani 50 gld. Dne 2. decembra je bila ob 9. uri maša, potem šolska slavnost, ob 1. uri pa banket, pri katerem je župan z navdušenimi besedami napil cesarju. Mej banketom je došel „Slov. Narod“ in prinesel novico, da je naš župan odlikovan. Občna radost je prešinila ves občinski odbor in vse pri banketu zbrane. V daljšem govoru se je župan spominjal tudi Prešernovega spomenika, za kateri se je zložilo 40 K. Občina tudi ni pozabila svojih ubožcev. Tem se je napravil dober obed. Mej obedom jih je župan v spremstvu dveh odbornikov obiskal ter jim razložil pomen dneva.

— (**Iz Zatišine**) se nam poroča: Že 1. decembra je bilo vse v zastavah, zvečer je bila razsvetljava. V daljavi pa so goreli lepi kresovi. Dne 2. decembra je bila slovesna sv. maša. Po maši so šli v veliko, okrašeno dvorano c. kr. sodnije, kjer je g. nadučitelj Fran Kovač pojasnil mladini pomen dneva. Popoldne je bil banket.

— (**Iz Mokronoga**) se nam piše: Kakor drugod, tako se je tudi pri nas dostojno praznovala cesarska jubilejna slavnost, v kolikor so vsled nesrečne smrti naše cesarice nastale razmere dopuščale! Radovoljni prispevki za jubilejno slavnost, kateri so narastli na znatno svoto, so se vsled sklepa slavnostnega odbora porabili deloma v to, da je dobil dne 2. decembra vsak šolarček v spomin knjižico „Naš cesar Franc Jožef I.“, deloma se bode pa porabili za tukajšnje šolarsko kuhinjo. Tudi cerkvena slavnost dne 2. decembra se je prav praznično izvršila. Predvečer je bila v trgu razsvetljava in gromenje topičev je naznanjalo prihod jubilejnega dneva. Po cerkveni slavnosti je bila šolska slavnost in razdelitev spominskih kolajn!

— (**Iz Vinice**) se nam poroča: V predvečer cesarjevega jubileja je bila razsvetljava, po hribih pa so goreli kresovi. Dne 2. decembra je bila maša, kateri je sledila šolska slavnost, potem pa se je zasadil „Cesarja Franca Jožefa I. drevored“. Občinski odbor je imel slavnostno sejo, po kateri se je ustanovilo za davčno občino Vinica gasilno društvo, kateremu je pristopilo 45 mož. Zvečer so se zbrali člani čitalnice na slavnostni večer in v spomin na ta dan ustanovili čitalniški tamburaški zbor.

— (**Iz Št. Petra na Krasu**) se nam piše: Tudi Št. Peter je s praznovanjem cesarjevega jubileja pokazal, da se zamore z marsikaterim trgov meriti. Na predvečer so bila vsa tukajšnja javna poslopja, vse gostilne, posebno c. kr. pošta in tudi zvonik cerkve sv. Petra kakor tudi vse druge hiše v vasi in na postaji lepo razsvetljene in z zastavami okinčane. Dne 2. decembra je bila sv. maša, katere so se udeležili uradniki, vsi dosluženi vojaki, katerim je g. nadžupan spominske svetinje pripel in vsa šolska mladina pod vodstvom gosp. nadučitelja in gospi učiteljice korporativno.

— (**Iz Vipave**) se nam piše: Dne 1. decembra zvečer je bil trg Vipava sijajno razsvetljen. Skoro v vsaki najmanjši bajtici „Na hribu“ gorele so na oknih luči, raz vseh boljših hiš pa so polpale narodne zastave. Izmej vseh hiš so se najbolj odlikovale dve: šola in farovž. Prva je bila najbolj sijajno razsvetljena, farovž pa se je odlikoval s svojo sijajno temo! Zastave imajo menda v farovžu samo papeževe, ker niso nobene razobesili. Tako vzgajajo duhovniki narod v udanosti in ljubezni do vladarja!

— (**Iz Drage**) se nam poroča: V predvečer smo imeli občno razsvetljavo. Vse hiše so bile okrašene, posebno lepo šolsko poslopje. 2. decembra je bila maša, kateri je sledila šolska slavnost. Otrokom so se razdelile cesarjeve podobice, na kar je sledilo pogoščenje v gostilni g. Pavla Turka.

— (**Akad. tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu**) priredi 10. grudnia t. l. slavnosten večer na čast svojima častnima členoma gg. dičnemu pesniku Antonu Aškercu in županu ljubljanskemu Ivanu Hribarju v salonu Kaubetove restavracije, Heinrichstrasse, št. 8. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovenski in slovanski gostje dobrodošli!

— (**„Znanstveno slovstveni klub“ akad. tehn. društva „Triglav“ v Gradcu**) ima v sredo dne 7. grudnia t. l. ob 8. uri zvečer društveni čitalnici svojo III. redno sejo z nastopnim dnevnim redom: 1. „Aforizmi iz etike“, predava tov. phil. Dav. Majcen; 2. „O sibirski železnici“, predava tov. cand. prof. L. Brolih; 3. Slučajnosti. Gostje dobrodošli!

— (**Časten večer**), katerega priredi akad. mično društvo „Slovenija“ svojima častnima članoma gg. Antonu Aškercu in Iv. Hribarju

jutri v torek, 6. t. m. obeta nam biti prav zanimiv. Vpored je sestavljen jako mnogovrstno. Omeniti nam je posebno g. violin-virtuozu Karla Jeraja, tamburaški zbor bratskega hrva, akademičnega društva „Zvonimira“ itd., ki so nam obljubili svoje sodelovanje. Lokal, kakor javljeno: I. Bräunerstrasse 7; (Slovanska Beseda). Začetek ob 8 uri.

— (Is Gradca) se nam piše: Cesarjev jubilej je tudi „najbolj nemško mesto“ praznovalo. V predvečer je bila razsvetljava, na slavnostni dan pa budnica in maše v raznih cerkvah. Mesto je bilo okrašeno z zastavami, mej katerimi je bilo videti mnogo frankfurterskih. Akad. podružnica družbe sv. Cirila in Metoda, kateri se je pridružila izven akademična, je imela v cerkvi sv. Antona pri dež. bolnici mašo, katero je za družbenike daroval g. župnik Skočir z asistenco in pri kateri so Triglavani pod vodstvom g. Zemjiča slovensko peli. Hvala slov. pevcem-Triglavanom. Nemci se silno jeze, da se kdo predrzne v Gradcu v cerkvi slovenski peti.

— (Dvojna mera.) Kaj si vse dovoljujejo nemškonskijonalni poštni uradniki na Koroškem, kaže naslednje: Trije slovenski rodoljubi v St. Vidu ob Glini na Koroškem so pred kratkim poslali nekemu svojemu znancu dopisnice, na kateri je bila naslikana slovenska trobojnica in na kateri je bilo zapisano: „Orodje v desni, v levi meč — Svoj dom gradimo, se boreč.“ — „Vsekemu svoje! Slovenci, ne udajmo se! Živio našemu zvestemu rodoljubu R... Č...“. Pošta te dopisnice ni odposlala, ampak jo vrnila odpošiljatelju z dostavkom: „Oeffentliche Karten politisch-demonstrativen Inhaltes sind verboten“, dočim ona ista pošta dostavlja nemške dopisnice, na katerih so naslikane s frankfurterskim trakom ovite plavice ter take, na kateri je pod frankfurterskim trakom naslikan sv. Michael, ki ima na prsih pruskega orla in poleg sebe v podobi grba barve nemške države. In ona ista pošta se tudi prav nič ne meni za vsebino teh dopisnic ter jih dostavlja, tudi če obsejajo najgrše sasmamovanje slovanskih narodov. Taki, bržčas pangermanskega duha navdani uradniki zaslužijo pošteno lekenco o svojih dolžnostih, in da jo dobé, sato smo dotične dopisnice poslali državnemu posl. Einspielerju.

— (V Celovcu) je visela o priliki petdesetletnice cesarjevega vladanja samo jedna slovenska zastava, in sicer na beljaškem predmestju. Toda niti ta ni — kakor se nam poroča — dočakala konca slavnostnega dne. Izginila je okoli desete ure predpoldnem in se nadomestila z deželno koroško (rdečo belo). Kaj je bilo temu vzrok, nam ni znano. Naj bi se merodajni faktorji malo pobrigali za to stvar.

— (S Tolminskega) smo prejeli iz učiteljskih krogov naslednji poziv s prošnjo, da ga priobčimo: Čč. gg. tovariši! Glede na to, da naše ljudstvo na Goriškem skoraj izključljivo le našim opravičenim težnjam nasprotni časopis bere in tako večinoma tudi naši čč. gg. tovariši, ker nimajo prilike in tudi ne sredstev, da bi brali in si omislili še drugih časnikov; glede dalje na to, da se za vse drugo... in tudi za povišanje plač manj potrebim na račun naših davkoplačevalcev brez posebnih pomislekov obilo denarja dobi, le za stradajočega učitelja ga ni, sicer bi pogladi zemljišč in hiše naših posestnikov na boben, uvažujoč še mnogo drugih vzrokov, zavijanj, pačenj dejstev in resnice itd. zdi se mi potrebno, da bi spisali učitelji na Goriškem brošuro s primernim, pravičnim in resničnim zapopadkom ter jo razdelili po naših čč. gg. tovariših mej naše ljudstvo. Zato bi bilo potrebno tudi nekaj denarja. Prosim, naj bi se o tem nasvetu preudarjalo in, ako se za potrebno spozna, tudi izvršilo.

— (Dražbenim potom) oddajala se bodo dela za novo gospodarsko poslopje župniško v Boštanji ob Savi na Dolenjskem 11. t. m. ob polu dveh popoldne. Načrt in stroškovnik se nahaja pri g. županu Al. Drmelju v Boštanji. Slovenske podjetnike in obrtnike opozarjamo na to delo, ki naj bi se izvršilo prihodnje leto.

— (Razpisane službe.) Mesto sodnega sluga pri deželni sodišču v Celovcu. Prošnje do 24. decembra pri predsedstvu deželnega sodišča ondi. — Mesto kanclista XI. čin. razr. pri okr. sodišču v Čmureku, eventualno kje drugej. Prošnje do 1. jan. pri dež. sodišča predsedstvu v Gradcu. — Dve mesti svetnikov pri višjem deželnem sodišču v Gradcu. Prošnje do 14. decembra t. l. pri predsedstvu višjega deželnega sodišča ondi.

* (Otrok — samomorilec.) 15letna K. Fritz, hči dunaj. prodajalca sadja, je bila doma kaznovana. V svoji užaljenosti je sklenila umoriti se. Vprašala je svojo prijateljico, ali pozna kako sredstvo, ki umori človeka pri priči. Prijateljica ji je povedala, da je lugova esenca najpogubnejša ter ji jo je šla celo kupiti. Katinka Fritz je poskusila piti, a takoj pri prvem požirku omedlela. Po dvamesečnem bolehanju je končno umrla.

* (11 umorov v isti hiši.) Pred porotniki v Chrudimu je stal dne kmet Novotny, ki je moril svoje otroke. Žena mu je rodila 6 otrok in vse je oče zastrupil z arsenikom. L. 1896. se je ločil od svoje žene in živel z neko vdovo. Tudi ta je rodila 6 dete in zastrupil je tudi to. Šele sedaj so postali ljudje pozorni in preiskava je dognala, da

je Novotny pomoril 7 lastnih otrok. Pred dvanajstimi leti je v isti hiši neki Englich zastrupil svojo starico in svojega deda z babico vred. Englicha so obesili.

* (Poštni parnik „Switzerland“) „Red Star linije“ v Antwerpnu je dospel, kakor se bizjavlja, 1. decembra v Filadelfijo.

Darila:

Drugi izkaz prispevkov slovenskih občin za cesarjev spomenik v Ljubljani. Za cesarjev spomenik so dalje darovale občine: Dole nad Idrijo 20 gld., Kamnagorica 20 gld., Tomišelj 40 gld., Križe pri Trzcu 40 gld., Dedendol pri Zatičini 25 gld., Predvor 20 gld., Radovljica 50 gld. in Domžale 75 gld.

Za spodnještajerski jubilejski zaklad so nadalje vplačali: Sl. posojilnica v Šoštanji 300 kron; g. Lovro Baš, c. kr. notar v Celji 30 kron; pred. gosp. Anton Hajšek, kanonik v Slov. Bistrici 30 kron; g. Anton Kupljen, c. kr. notar v Črnomlju še 20 kron (prej že 25/7. 1896. 30 kron in 14/2. 1897. 30 kron; g. Jože Mešiček, nadučitelj v Sevnici 10 kron.

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Ivanka Remičeva v Postojini od prvomestnika četvorice omznikov „Karfiola“ v Remčevi restavraciji v Postojini, gosp. Jos. Gecelja izročeni „šparovec“, v katerem je komisija, ki ga je razbila, našla 12 kron 95 vin (po odbitih 10 v. troškov,) g. Jernej Sedmak iz Korošnice je prispeval z 2 K) Geslo darovalcev je: „Zlató bila je beseda Tvoja, Bron naj ti je spomenik!“ — Večerna družba v gostilni gospe Haslingerjeve v Litiji 14 kron, darovane izrecno v ta namen da se darovalci odvežejo pristopiti „Naši straži“. — G. Merhar Vid posestnik v Gamelnjih pri St. Vidu 2 kroni — Skupaj 28 kron 95 vin. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Zahvala. Slavno ravnateljstvo „Kranjske hranilnice“ blagovolilo je podpisano šolsko vodstvo podpreti s petdesetatom v namen ureditve in ograje prostranemu šolskemu vrtu. Za ta blagi čin se dobrodelnemu in veljavnemu ravnateljstvu najtopleje zahvaljuje šolsko vodstvo v Hotiču, dne 1. grudnia 1898 — Michael Poklukar, vodja.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 5. decembra. Cesar se je včeraj vrnil iz Walseja. Danes je v posebno dolgi avdijenci sprejel nadvojvodo Rainerja, potem fcm. Fejervarya.

Dunaj 5. decembra. Vlada je odločila, da se bo letošnje zasedanje deželnih zborov vršilo šele spomladi in poleti in da bo v mesecih januarju, februarju, marcu in eventu valno tudi v aprilu zboroval državni zbor.

Dunaj 5. decembra. V jutrišnji seji poslanske zbornice predloži finančni minister dr. Kaizl drž. proračun in izkaz o dohodkih iz direktnih in indirektnih davkov v prvih 9 mesecih t. l. Pričakuje se tudi uradna publikacija o moravskem vsoučilišču.

Dunaj 5. decembra. Znani pangermanski agitator Pfisten Schwaighusen je napovedal v tukajšnjem „Germanenbundu“ predavanje „Kako obdelujemo nemško zemljo“. Policija je danes načelniku „Germanenbunda“ naznanila, da prepoveduje naznanjeno predavanja in da spravi Pfisten Schwaighusena siloma čez mejo, če bi prišel na zborovanje.

Dunaj 5. decembra. Uradni list prijavlja umirovljenje namestnika Bacquehema, imenovanje grofa Clary-Aldringena namestnikom v Gradcu in imenovanje grofa Thun-Hohensteina dež. predsednikom v Opavi.

Tolmin 5. decembra. Vrlim sobratom čč. gg. učiteljem tovarišem ptujskega okraja izreka predsedstvo tolminskega učiteljskega društva na izraženem sočutju bednega stanja tukajšnjega učiteljstva najsrčnejšo zahvalo. — Predsednik: Andrej Vrtovec.

Gradec 5. decembra. Namestnik marki Bacquehem je že včeraj odločil vse namestniške posle in odpotoval v Nico.

Budimpešta 5. decembra. Ministerski baron Banffy pojasni jutri v klubu liberalne stranke svoje načrte glede nagodbenega provizorija. Vlada poskusi doseči, da določi parlament dopoldanske seje za razpravo o budgetnem provizoriju in popoldanske seje za razpravo o nagodbi.

Cetinje 5. decembra. Črnogorski knez je vsem členom avstrijskega diplomatskega zastopstva povodom cesarjevega jubileja podelil zlati zaslužni križec.

Pariz 5. decembra. Socijalnodemokratski poslanec Proussot je naznanil interpelacijo glede zveze bivših in sedanjih uradnikov vojne ministerstva z nekim rojalističnim listom, ki je s falsificiranimi pismi poskušal v Dreyfusovo afero vplesti cesarja Viljema in nekatero poslanke.

London 5. decembra. „Observer“ prijavlja članek, v katerem dolži bivšega šefa francoskega generalnega štaba Boisdeffrea, da si je dal izplačati vsaki mesec 8000 frankov iz fonda za informacije in ta znesek za se porabil.

Narodno-gospodarske stvari.

Praščjereja na Dolenjskem.

(Konec.)

Najlepše vspehe bi lahko dosegli sčasoma, ako bi požlahtnjevali domače prašiče s tem, da bi odbirali za plemo najpripravnejše živali, da bi skrbeli za zadostno število dobrih mrjascev, da ne bi plemenili mej seboj bližnjosednih živalij, da bi skrbeli za boljše pičo in soago itd. Žalibog pa, da se na to premalo pazi in da se dosti premalo deluje v tem smislu za izboljšanje domačega plemena. Kaj ugodne vspehe je mogoče doseči pa tudi s tem, ako vcepimo našim krakopolicem nekoliko dobre jorkširske krvi, poudarjam dobre jorkširske krvi, ker se dogaja, da se rabijo tudi malovredni angleški plemenjaki v to svrhu.

Izkušnje zadnjih let nas uče, da so taki cepljenci boljši za rejo in za trgovino, kakor domači ščetinci, ker se raje redé, hitreje debelé in zaradi finega mesa raje kupujejo za velika mesa. Tudi života so lepšega, in ko bi z jorkširci nič drugega ne dosegli kakor ugodnejše telesne oblike, je že to vredno vsega uvaževanja, ako hočemo dohodke iz naše praščjereje.

Nikakor pa ni tirati takega cepljenja predaleč, ali pa rediti po deželi samo čistokrvne jorkširce. Take živali niso za pašo niti za naše hleve. Nekoliko dobre jorkširske krvi pa deluje ugodno v naših praščih, zlasti tudi zaradi tega, ker so taki cepljenci ravno tako malo izbircni v klaji in češče še bolj ješčé, kakor domači ščetinci. Po mojem dosedanem opazovanju bi najbolje kazalo, ako bi se po krškem polju, kakor tudi sploh v krajih, kjer se gonijo prašiči na pašo, ne rabili čistokrvni angleški plemenjaki za požlahtnitev domačih praščev, ampak raje cepljenci ali mešanokrvni jorkširci. S čisto rejo jorkšircev se pa sploh ne kaže ukvarjati našemu kmetu, ker so te živali premehke za naše kraje in degenerirajo v malo letih tako, da so slabši kot domači prašiči. Take čiste reje pa tudi dosedaj nihče priporočal ni, ampak vsak je sedaj delal na to, da bi se z vcepljenjem jorkširske krvi izboljšali naši domači prašiči, kar se bo z ozirom na dosedanje ugodne izkušnje nadaljevalo tudi v bodoče.

Praščjereje pa ni le izboljšavati po Dolenjskem, ampak jo je tudi razširiti, ako hočemo poazdigniti praščjo trgovino in zboljšati naše gmožno stanje. V to svrhu pa treba dela in pripomočkov, zlasti v krajih, kjer ne poznajo domače reje, kjer so redili dosedaj le nakupljene hrvaške in dolenjske prašiče. Zakaj bi se pa po teh krajih ne vpeljala domača reja? Izgovor, da po teh krajih ne „ratajo“ preseta, je prazen. Ako so ti kraji za vse drugo pripravljeni, zakaj ne bi bili tudi za rejo plemenitih svinj? Potrebna krma se bo že dala pridelati, paše pa ni treba. Časovne razmere so take, da treba tudi po teh krajih misliti na domačo rejo. Da se dosedaj niso ukvarjali z njo, to je lahko umeti, saj jim kaj takega ni kazalo. Po teh krajih dobivali so gospodarji po nizki ceni hrvaške in krakopolske prašiče, in jim je začasna reja nakupljenih ščetincev veliko bolj prijala kakor stalna reja in prireja mladicev. Dandanes pa so razmere drugačne, in tako je gledati na vse načine, kako bi se kaj več prigospodarilo in lažje izhajalo.

Sicer je pa tudi istina, da je bila domača reja po teh krajih sploh nemogoča, saj ne dobiš daleč na okrog nobenega mrjasca. Pri najboljši volji je v takih okoliščinah vsakega še s težko stalo, lotiti se domače reje. Sem in tja so se sicer poprijeli gospodarji tudi po teh krajih že domače reje, a morali so in morajo še sedaj kupovati v to svrhu, vbrejene plemene svinje, ker nimajo doma potrebnih mrjascev. Kako težavno je v takih razmerah napredovati z domačo rejo, in kako nerodno je v takem položaju pričeti posamezniku z rejo plemenitih svinj, uvidi lahko sleherni, zlasti še, če pomisli, da gospodarji po teh krajih niso vajeni taki reji in jim še popolnoma manjka potrebnih praktičnih izkušenj.

Da se ob takih odnosajih ne more razvijati domača reja, je več kot očitno, in zato je nujno želiti, da se sedaj obstoječe neugodne razmere v tem pogledu izpremené, in da se s poukom in odajo potrebnih plemenjakov deluje na to, da se prične reja tudi po teh krajih širiti in vpeljavati.

Upati je, da bodo k temu razširjanju in izboljšanju veliko pripomogli poleg ugodne prodaje in trgovine tudi praščjerejni zavodi in praščjorejne postaje, katere bode osnovala naša kmetijska družba po izgledu onih, ki delujejo s najboljšim vspehom na Niževavstrijskem v prid tamošnji praščjereji.

Jutri v torek tretja jubilejska predstava.

Zahvala.

Povodom jubilejske slavnosti Nj. Veličanstva je glavni ravnatelj kranjske industrijske družbe g. Karol Luckmann iz svoje zasobne blagajne poklonil 200 gld. za Jeseniške reveže in s' av. kranjska industrijska družba je istotako povodom te slavnosti podarila 50 gld. fužinskemu gasilnemu društvu in 50 gld. fužinski godbi.

Za ta veledušna darila izrekajo imenovanima svojo zahvalo

hvaležni obdarovalci.

V Jesenicah, dne 3. decembra 1898. (1887)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 30. novembra: Jožef Melik, kajzarjev sin, 1 leto, Črna vas št. 14, vnetje sapnika.

Dne 1. decembra: Antonija Troha, mestna uboga, 75 let, Karlovska cesta št. 7, ostarelost.

Dne 2. decembra: Marjeta Knez, gostija, 77 let, Cesta v mestni log št. 11, ostarelost.

Tržne cene v Ljubljani

dne 3. decembra 1898.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, htl.	10 50	Špeh, povojen, kgr. . .	68
Rž,	8 50	Surovo maslo,	83
Ječmen,	7 50	Jajce, jedno	3
Oves,	6 50	Mleko, liter	8
Ajda,	8 80	Goveje meso, kgr. . .	56
Proso,	8 50	Telečje	60
Koruz,	6 50	Svinjsko	56
Krompir,	3	Koštrunovo	36
Leca,	12	Pišanec	45
Grah,	7	Golob	17
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	180
Maslo, kgr.	96	Slama,	160
Mast,	70	Drva, trda, 4 metr. .	650
Špeh, frišen,	62	„ mehka, 4	480

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
3.	9. zvečer	741.5	1.0	sl. svzh.	megla	
4.	7. jutraj	742.6	0.7	sl. sever	megla	0.0
	2. popol.	742.8	3.4	sl. jug	skoro jas.	
5.	9. zvečer	743.3	0.1	sl. jug	megla	
	7. jutraj	745.5	-0.5	sl. sever	megla	0.0
	2. popol.	745.2	1.3	brezvetr.	megla	

Srednja temperatura sobote in nedelje 1.5° in 1.4°, sa 1.4° in 1.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. decembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101
Avstrijska zlata rent,	119 95
Avstrijska krona rent 4%	101 50
Ogerska zlata rent 4%	120 10
Ogerska krona rent 4%	97 70
Avstro-ogerske bančne delnice	915
Kreditne delnice	361 50
London vista	120 60
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59
90 mark	11 79
100 frankov	9 56
Italijanski bankovci	44 55
C. kr. cekini	5 70

Dne 3. decembra 1898.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld. .	165 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld. . .	197
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld. . .	130 50
Emilj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi .	98
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld. . .	154 75
Ljubljanske srečke	24 25
Rudolfove srečke po 10 gld.	25 50
Kreditne srečke po 100 gld.	202
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . . .	561
Apinmati rubelj	1 27 1/2

Šivilja

po ceni se priporoča (1865-9)

v Ljubljani, Komenskega ulica št. 16. II

Kaj je polysulfín?

Polysulfín (perilovec) je po natančnih poskusih edino tkanini neškodljivo pralno sredstvo, katero nesnaga samostojno od perila loči in ob enem brez smrada destiluje. Cena zavitka 15 kr., odprtega 34 kr. kilo. V trajnosti perila se kaže prištedje. Dobiva se v vseh dobro založenih špecijskih prodajalnicah; tovarniško zalogo za Kranjsko imata

Kavčič & Lilleg

v Prešernovih ulicah.

Sveža kurja jajca

in

I^{ma} desertno surovo maslo

se išče.

Potrebuje se na teden 100 jajc in 4^{1/2} kile surovega masla. Znesek se poravnava po poštne povzetju — Ponudbe in vzorci pod naslovom: Adam Obertynski, Opatija (Abbazia), vila Habsburg. (1874-2)

Pri svojem odhodu iz Širov mi ni bilo mogoče posloviti se od vseh članov pevkega društva, zato šelim pevskemu društvu veseli napredki in dobro gnotno stanje na veke ter se zahvaljujem za lepo očihočnico in kličem pevskemu društvu „Sora“ veseli: Na sdat!

Žalce pri Litiji, 27. novembra 1898.

Jošip Bevc

žetelni čast.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da prevzamam in izvršujem točno naročila na kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina i. t. d.

Pošiljatve v omotih po 5 kil oddajam po pošti, one od 30 kr. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. krmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr.

morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje i. t. d.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike razpošiljem rado voljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence. (637-32)

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojca posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan

v Trstu, v ulici San Frances co šte 6

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Koševje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. jutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. jutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla — Proga iz Novega mesta in Koševja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 36 m. zvečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

Koncipijenta

začetnika vzprejemem takoj ali po novem letu.

(1806-3)

Dr. Papež.

100 litrov

brinjevega olja

proda

(1888-1)

Alojzij Domicelj v Zagorji pri Šent Petru.

Ravnokar došel

prekajeni Renski losos

pri

(1880-2)

Ant. Stacul-u, Ljubljana.

Stara, dobro vpeljana, v sredini mesta ležeča

prodajalna

za špecijske blage in žganjetoč, se radi rodbinskih razmer pod ugodnimi pogoji cenó odda takoj ali pozneje po dogovoru

(1853-3)

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

SANTAL od MIDY. Zatre Opaia, kugebe, vsbrisanja. Ozdravi iztok v 48 urah. — Posebno učinkujoč pri mehurskih boleznih in povzroči ščičenje najbolj kalne vode. Kot jamstvo ima vsak tobolešce ime MIDY.

Zaloga, 8, rue Vivienne, Paris in v glavnih lekarnah Avstro-Ogrske.

Na Najvišji ukaz Njegr. c. in k. apost. Velečastva.

XXXII. c. k. drž. loterija

za civilne dobrodelne namene totranske državne polovice.

Ta denarna loterija — jedina v Avstriji zakonito dovoljena — ima 12 034 dobitkov v gotovem denarji v celotnem znesku 401 800 kron.

Glavni dbitek:

200.000 kron.

Za izplačanje dobitkov jamči c. k. loterijski dohodni urad.

Žrebanje bode nepreklicno 15. decembra 1898.

Srečka velja 4 krone.

Srečke imajo na prodaj: Oddelek za državne loterije na Dunaji, I., Riemergasse 7, loterijske kolekture, tobačne trafike, davčni, poštni, brzojavni in železniški uradi, menjalnice itd. Načrte za igranje dobé kupci srečk zastonj.

Srečke se določilajo poštne prosta.

Ravnateljstvo c. kr. loter. dohodninskega urada.

(1466-8)

Oddelek državnih loterij.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Preselitev trgovine.

Usojam si uljudno naznaniti p. n. slav. občinstvu, da sem se preselil s svojo

trgovino s papirjem

v Šelenburgove ulice št. 5

(v Maličevo hišo, nasproti sedanje moje prodajalnice).

Pri tej priliki priporočam svojo bogato zalogo najrazličnejših predmetov, posebno

božična in novoletna darila

vedno novitete po najnižjih cenah.

Lepi slovenski skladni koledar po 60 kr.

Lepi slovenski stenski koledar po 25 kr.

S pošto vsak 5 kr. več.

Z odličnim spoštovanjem

(1886-1)

Ivan Bonač.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.